

Ю. І. Фетькоасистент кафедри міжнародного права
юридичного факультету
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

НАУКОВІ ТА НОРМАТИВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ І ЗМІСТУ МІЖТЕРИТОРІАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Міжтериторіальне співробітництво місцевих органів публічної влади практично не вивчалось юридичною наукою, а здебільшого вивчалось вітчизняними й зарубіжними науковцями, фахівцями галузей державного управління, політології, економіки, історії та соціології. А поодинокі праці вчених-юристів у сфері міжтериторіального співробітництва місцевих органів публічної влади по суті зводяться до розгляду окремих питань правового регулювання відносин, що виникають у відповідній сфері. Натепер є мало розроблених визначень «міжтериторіальне співробітництво», натомість є немало розроблених визначень «міжрегіональне співробітництво». Всі вони так чи інакше важливі, оскільки становлять достатню основу для розробки нормативного визначення «міжтериторіальне співробітництво місцевих органів публічної влади» для подальшого закріплення на законодавчому рівні.

У статті досліджено питання щодо визначення поняття та змісту міжтериторіального співробітництва місцевих органів публічної влади через обґрунтування наявних підходів до його трактування. Проаналізовано наявні правові підходи й розроблено новий до визначення поняття та змісту міжтериторіального співробітництва місцевих органів публічної влади. Аналіз наукових підходів, міжнародно-правових актів і національного законодавства дав змогу сформулювати таке визначення поняття «міжтериторіальне співробітництво місцевих органів публічної влади», котре надалі буде придатним для закріплення на законодавчому рівні: «міжтериторіальне співробітництво – започаткування відносин в економічній, соціальній, науковій, технологічній, екологічній, культурній та інших сферах відносин між суб'єктами, учасниками України з відповідними суб'єктами, учасниками таких відносин інших держав, крім відносин транскордонного співробітництва суб'єктів, учасників України й відповідних суб'єктів, учасників таких відносин сусідніх держав, включаючи укладення угод про співробітництво з суб'єктами, учасниками України з відповідними суб'єктами, учасниками таких відносин інших держав».

Ключові слова: міжтериторіальне співробітництво, міжрегіональне співробітництво, сільська рада, селищна рада, міська рада, районна рада, обласна рада, місцева державна адміністрація.

Постановка проблеми. У науці загальноприйнятою є думка, що міжтериторіальне співробітництво ототожнюють з міжрегіональним співробітництвом. Також серед авторів, котрі займаються проблематикою міжтериторіального та міжрегіонального співробітництва, ведуться дискусії щодо поняття і змісту терміну міжтериторіального співробітництва, тобто існують деякі неузгодженості щодо обсягу і змісту [1, с. 256–257]. Обираючи те чи інше слово як термін у юридичному визначенні важливо всебічно обміркувати його з лінгвістичних позицій та у зв'язку з іншими подібними та суміжними термінами. В результаті невважених

слововживань в юридичній науці спостерігаємо нестиковку різних понять, а то і прямі помилки у використанні юридичної термінології, а вона вимагає до себе ретельного ставлення. Безсумнівним є те, що легальне закріплення юридичних понять має важливе значення, оскільки це безпосередньо пов'язано зі встановленням їх змісту, а отже і впливає на їх використання, виконання та правозастосування [2, с. 80].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Важливе те, що міжтериторіальне співробітництво місцевих органів публічної влади практично не вивчалось юридичною наукою, а здебільшого вивчалось вітчизняними та зару-

біжними науковцями, фахівцями галузей державного управління, політології, економіки, історії та соціології. А поодинокі, праці вчених-юристів у сфері міжтериторіального співробітництва по суті зводяться до розгляду окремих питань правового регулювання відносин, що виникають у відповідній сфері. Теоретичні підходи до визначення поняття і змісту міжтериторіального та міжрегіонального співробітництва розробляли такі науковці, як О. Бабінова, А. Зарді, Є. Кіш, О. Клімович, В. Ланго, С. Максименко, З. Манів, Н. Мікула, І. Соболю, І. Сторонянська, І. Студенніков, В. Толкованов та інші. Але незважаючи на значний вклад вчених щодо визначення поняття і змісту міжтериторіального та міжрегіонального співробітництва слід зазначити, що міжтериторіальне співробітництво отожднюють з міжрегіональним співробітництвом. Внаслідок цього, виникає необхідність продовжити дослідження в такому напрямку щодо визначення поняття та змісту міжтериторіального співробітництва, через обґрунтування наявних підходів до їх трактування [2, с. 73–74].

Відповідно, **метою** статті є узагальнення сучасних підходів до визначення поняття і змісту міжтериторіального співробітництва, шляхом аналізу наукових підходів, міжнародно-правових актів ратифікованих нашою державою та національного законодавства.

Вклад основного матеріалу. Поява та нормативне закріплення міжтериторіального співробітництва місцевих органів публічної влади пов'язана з дією положень Протоколу № 2 до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями, який стосується міжтериторіального співробітництва.

Відповідно до статті 1 Протоколу № 2, під міжтериторіальним співробітництвом розуміється будь-яка спільна діяльність, спрямована на започаткування відносин між територіальною общиною або властю двох або більше Договірних Сторін, окрім відносин транскордонного співробітництва між сусідніми властями, включаючи укладення угод про співробітництво з територіальною общиною або властю іншої держави. Із ознак, які ввійшли до нормативного визначення, стає зрозуміло, що категорія міжтериторіальне співробітництво має багатовірневу або багатоскладну змістовну структуру і представляє собою досить складну і системну діяльність. Хоча стверджувати про вичерпний характер дефініції міжтериторіального співробітництва не є вірним, так як Протокол № 2 до

Конвенції містить лише загальні положення, при цьому визначення поняття «міжтериторіальне співробітництво» повинно міститись у нормативно-правовому акті внутрішнього права.

Перш ніж перейдемо до аналізу змісту поняття, розглянемо його з етимологічної точки зору. У офіційній версії Протоколу № 2, поняття зазначено як «interterritorial co-operation» – у буквальному перекладі з англ. «міжтериторіальне співробітництво» (префікс «inter» в перекладі з англ. «між»; форпост «territorial» – «територіальний»; «co-operation» в перекладі з англ. «співробітництво») [2, с. 76–77, с. 85].

Розглядаючи термін «міжтериторіальне співробітництво», необхідно відмітити, що базовим поняттям у ньому являється «співробітництво», в той час як «міжтериторіальне» визначає лише територіальні межі його здійснення такими суб'єктами як місцеві органи публічної влади. В етимологічному значенні термін «співробітництво» тлумачиться як спільна діяльність, спільні дії [3, с. 520].

Міжтериторіальне співробітництво може здійснюватися, «на двосторонньому рівні», тобто на міждержавному рівні. Це підтверджується положеннями преамбули Протоколу 2 у якій зазначено «...враховуючи, що для ефективного виконання своїх завдань територіальна община або власть поглиблюють співробітництво не тільки із сусідніми властями держав (транскордонне співробітництво), але й з іноземними властями, які не є сусідами, але й з якими існують спільні інтереси (міжтериторіальне співробітництво), а також, що таке співробітництво здійснюється не тільки в рамках транскордонного між органами та асоціаціями територіальної общини або власті, але й на двосторонньому рівні» [4; 2, с. 84]. Визначення міжтериторіального співробітництва, на жаль, у національному законодавстві відсутнє.

Стосовно поняття міжрегіонального співробітництва, то його дефініція згадується у вітчизняному нормативно-правовому акті, Законі України «Про засади державної регіональної політики». Однак, у цьому нормативно-правовому акті відсутнє визначення терміну міжрегіонального співробітництва. Також, згадується в Угоді між Урядом України та Урядом Республіки Польща про міжрегіональне співробітництво [5], в Угоді про міжрегіональне співробітництво між Закарпатською областю та повітом Марамуреш Республіки Румунія [6], воно використовується в Угоді про асоціацію між Україною, з однієї

сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони та ін. [7].

Угода про асоціацію є міжнародно-правовою формою співробітництва між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Відповідно до цієї Угоди наша держава перейшла до процесу підготовки до членства в Європейській Союз, зокрема, й шляхом гармонізації власного законодавства у сфері транскордонного та міжрегіонального співробітництва. В преамбулі цієї Угоди зазначено, що Сторони зобов'язались підтримувати його, а відповідно до статті 447 Угоди наша держава зобов'язалась посилювати співробітництво шляхом створення сприятливої законодавчої бази [7].

У правових актах Європейського Союзу поняття міжрегіонального співробітництва згадується у Регламенті (ЄС) № 1082/2006 Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу «Про європейські об'єднання територіального співробітництва (ЄОТС)» від 5 липня 2006 року. І зазначається як «interregional cooperation» [8], у буквальному перекладі з англ. «міжрегіональне співробітництво». У практичних рекомендаціях Європейської комісії є чітке роз'яснення стосовно видів співробітництва, котрі стосуються співпраці поза межами. У цих рекомендаціях дається визначення поняттю «interregional cooperation» – міжрегіональне співробітництво. Під міжрегіональним співробітництвом розуміється співробітництво між регіональними та місцевими органами влади переважно в окремих секторах, не в усіх сферах життєдіяльності та з окремими суб'єктами, взаємопов'язане в рамках Асамблеї європейських регіонів [9, с. 15; 2, с. 84–85].

Існують різні наукові підходи до визначення поняття та змісту міжрегіонального співробітництва. На думку Н. Мікули, міжрегіональне співробітництво означає будь-яку взаємоузгоджену діяльність, спрямовану на започаткування відносин між територіальними общинами та властями двох або більше договірних сторін, крім відносин транскордонного співробітництва між сусідніми органами влади, разом з укладанням між територіальними общинами та органами влади інших держав угод про співробітництво [10, с. 11]. І. Сторонянська вважає, що міжрегіональне співробітництво – це взаємовідносини, які виникають між регіонами у сфері економіки, політики, культури, освіти, охорони при-

роди [11, с. 43]. З. Манів під міжрегіональним співробітництвом розуміє будь-які зв'язки, що встановлюються між регіонами різних державних утворень. Така співпраця спрямована на вирішення конкретних соціально-економічних проблем кожної території [10, с. 14]. О. Клімович під міжрегіональним співробітництвом розуміє, що це є система відносин, котра формується на засадах взаємовигідної співпраці між територіальними общинами та владою регіонів у різних сферах суспільного життя (економічного, соціального політичного, культурного екологічного розвитку територій із широким залученням місцевої спільноти) [12, с. 148]. На думку С. Максименко, Є. Кіш, І. Студеннікова міжрегіональне співробітництво означає будь-яку взаємоузгоджену діяльність, спрямовану на встановлення відносин між територіальними общинами або владами двох або більше договірних сторін, крім відносин транскордонного співробітництва між сусідніми владами, включаючи укладення з територіальними общинами або владами інших держав угод про співробітництво [13, с. 126]. О. Бабінова під міжрегіональним співробітництвом розуміє взаємоузгоджену діяльність органів влади двох або декількох регіонів як усередині держави, так і за її межами, що спрямована на спільне вирішення питання економічного, соціального культурного, екологічного розвитку таких територій із широким залученням місцевої спільноти [14, с. 3]. З метою визначення поняття і змісту міжрегіонального співробітництва В. Ланго звертається до Протоколу № 2 до Конвенції, котрий стосується міжтериторіального співробітництва і пропонує вживати подвійний термін як єдиний, тобто вживати міжрегіональне (міжтериторіальне) співробітництво [15, с. 155]. Врешті, такої ж думки і І. Соболь, він пропонує його вживати, як міжрегіональне (міжтериторіальне) співробітництво [16, с. 192]. Але іншої думки В. Ланго, він вважає їх ідентичними та схильється до вживання одного поняття, а саме «міжтериторіальне співробітництво» [15, с. 157]. Однак, Н. Мікула й В. Толкованов відзначають, що на законодавчому рівні необхідно використовувати ту термінологію, котра використовується у Європі, оскільки наша держава реалізовує програму інтеграції до Європейського Союзу [10, с. 12].

А. Зарді, експерт Ради Європи, консультант з європейських справ, розробив таке співвідношення термінології по видам співробітництва Ради Європи та Європейського Союзу:

– транскордонне співробітництво – у термінології Ради Європи «transfrontier cooperation» / у термінології Європейського Союзу «cross-border cooperation»;

– міжтериторіальне співробітництво / міжрегіональне співробітництво – у термінології Ради Європи «inter-territorial cooperation» / у термінології Європейського Союзу «interregional cooperation» [17, с. 5].

Отже, має місце різниця у англійських версіях офіційних документів стосовно терміну. У документах Європейського Союзу вживається термін «interregional cooperation», що у перекладі з англійської означає міжрегіональне співробітництво, як один із видів співробітництва Європейського Союзу поза його межами та стосується не сусіднього співробітництва. Відповідно за документами Ради Європи вживається термін «interterritorial cooperation», що у перекладі з англійської означає міжтериторіальне співробітництво, що так само, стосується не сусіднього співробітництва. Така відмінність у англійських версіях поняття не є дуже важливою, оскільки цей термін має відповідати у національному законодавстві держави змісту терміну того, що під ним повинно розумітись.

Слід відзначити, що наша держава є учасницею Ради Європи та ратифікувала міжнародно-правові документи, котрі стосуються міжтериторіального співробітництва місцевих органів публічної влади. Однак, законодавцю слід здійснити процедуру національної імплементації положень Протоколу 2, що застосовуються не самостійно, а через Конвенцію. Тобто має відбутись процедура імплементації, трансформації норм Протоколу № 2 та Конвенції щодо міжтериторіального співробітництва у норми права національного законодавства [1, с. 258–259].

Крім того, наша держава інтегрується до Європейського Союзу і має виконувати зобов'язання за Угодою про асоціацію шляхом гармонізації власного законодавства у сфері транскордонного та міжрегіонального співробітництва з аналогічним у Європейському Союзі. Тобто шляхом створення сприятливої законодавчої бази для співробітництва місцевих органів публічної влади [2, с. 86–87].

Процес співробітництва завжди передбачає наявність суб'єктів і їх взаємодію, а якщо воно міжтериторіальне, то його учасниками будуть суб'єкти з різних держав. Поява та нормативне закріплення місцевих органів публічної влади як суб'єктів міжтериторіального співробітництва пов'язана з положеннями Європейської

рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями та Протоколом № 2, який стосується міжтериторіального співробітництва.

З ратифікацією Протоколу № 2 до Конвенції наша держава взяла на себе зобов'язання застосовувати статті 4 і 5 Протоколу 2 до Конвенції [18]. Цим визначила, що Конвенція та її Додатковий протокол є основоположними міжнародно-правовими документами для міжтериторіального співробітництва місцевих органів публічної влади. Тобто, використовуючи Протокол № 2 статті Конвенції та Додаткового протоколу можуть бути застосовані не тільки до транскордонного, а й до міжтериторіального співробітництва. Таким чином, суб'єкти котрі визначені у частині 2 статті 2 Конвенції логічно є і суб'єктами міжтериторіального співробітництва, бо положення стосовно міжтериторіального співробітництва застосовується не самостійно, а через Конвенцію [2, с. 96].

У відповідності до частини 2 статті 2 цієї Конвенції, під суб'єктами міжтериторіального співробітництва, розуміється територіальна община або власть, що означає общину або орган, які здійснюють місцеві або регіональні функції та визнаються як такі внутрішнім законодавством кожної держави. Однак кожна Договірна Сторона під час підписання Конвенції або після цього у повідомленні на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може визначити общину, власть, види діяльності і форми, якими вона має намір обмежити сферу застосування цієї Конвенції або які вона має намір виключити з неї [19]. Отже, відповідно до Конвенції територіальна община або власть означає органи, що здійснюють регіональні чи місцеві функції і визнаються, як такі національним законодавством держави.

Під «територіальною общиною» у нашій державі у відповідності до статті 140 Конституції України [20] та статті 6 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [21] визначено територіальну громаду, вона є суб'єктом місцевого самоврядування, котра діє як безпосередньо, також і через органи місцевого самоврядування – сільську, селищну, міську ради і їх виконавчі органи, а також районні і обласні ради. Термін «територіальні власті» котрий використовується у Конвенції є досить загальним, що дає можливість Україні, яка є учасницею Конвенції, віднести до «територіальної власті» місцеві органи виконавчої влади [22, с. 5].

У відповідності до статей 118, 119 Конституції нашої держави [20] та Закону України

«Про місцеві державні адміністрації» [23] під «територіальною властю» ми можемо розглядати і місцеву державну адміністрацію, котра здійснює свої повноваження на відповідній території, надані державою або делеговані відповідними радами. Слід звернути увагу, якщо у відповідності із статтею 143 Конституції України органу місцевого самоврядування надаються законом окремі повноваження органу виконавчої влади, то він також може виступити у ролі «територіальної власті». Тут хочеться підкреслити, що ідеєю такого співробітництва, якраз є співробітництво без посередництва держави, об'єднання людей, а не урядів-держав. Тим більше, що у Конвенції суб'єкти співробітництва названі досить альтернативно: «територіальна община або власть». Хоча логічно допускається, що орган влади теж може співпрацювати, якщо він представляє інтереси територіальної громади. Тому, якщо виходити з логіки Конвенції, місцевий орган виконавчої влади не може здійснювати міжтериторіальне співробітництво самостійно, а тільки разом із територіальною громадою України та її представницьким органом, тобто органом місцевого самоврядування – сільською, селищною, міською радою та її виконавчим органом, а також районною та обласною радою [22, с. 5]. Таким чином, місцеві органи публічної влади, можуть бути суб'єктами міжтериторіального співробітництва. Однак, має відбутись процедура імплементації, трансформації норм Протоколу № 2 та Конвенції стосовно міжтериторіального співробітництва у норми права національного законодавства [2, с. 90, с. 93, с. 96].

Висновки і пропозиції. На сьогоднішній день є мало розроблених визначень «міжтериторіальне співробітництво», натомість є немало розроблених визначень «міжрегіональне співробітництво». Всі вони в тій чи іншій мірі є важливими, оскільки становлять достатню основу для розробки нормативного визначення міжтериторіальне співробітництво місцевих органів публічної влади для подальшого закріплення на законодавчому рівні. Отже, аналіз наукових підходів, міжнародно-правових актів та національного законодавства дав змогу сформулювати таке визначення поняття міжтериторіальне співробітництво місцевих органів публічної влади, котре надалі буде придатним для закріплення на законодавчому рівні: «міжтериторіальне співробітництво – це започаткування відносин в економічній, соціальній, науковій, технологічній, екологічній, культурній та в інших сферах

відносин між суб'єктами, учасниками України із відповідними суб'єктами, учасниками таких відносин інших держав, крім відносин транскордонного співробітництва суб'єктів, учасників України та відповідних суб'єктів, учасників таких відносин сусідніх держав, включаючи укладення угод про співробітництво з суб'єктами, учасниками України із відповідними суб'єктами, учасниками таких відносин інших держав».

Список використаної літератури:

1. Фетько Ю.И. Современные научные и нормативные подходы к определению понятия и содержания видов международного сотрудничества местных органов публичной власти. *Visegrad journal on human rights*. 2019. № 2. С. 256–262.
2. Фетько Ю.И. Правові засади міжнародного співробітництва місцевих органів публічної влади України : дис. ... докт. філософ. у галузі права. Ужгород, 2019. 278 с.
3. Словник української мови: в 11 т. / за ред. І.К. Білодіда. Київ, 1978. 781 с.
4. Протокол N 2 до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями, який стосується міжтериторіального співробітництва : ратифікований 28 липня 2004 р. № 994_520. *База даних «Законодавство України»*. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_520 (дата звернення: 09.11.2018).
5. Угода між Урядом України та Урядом Республіки Польща про міжрегіональне співробітництво : набрала чинності 27 жовтня 1993 р. № 616_171. *База даних «Законодавство України»*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/616_171 (дата звернення: 12.12.2018).
6. Угода про міжрегіональне співробітництво між Закарпатською областю України та повітом Марамуреш Республіки Румунія. URL: <http://zakkez.com/%D1%94%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0-%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F-%D1%82%D0%B0-%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%81%D0%BA%D0%BE%D1%80%D0%B4/ugodi-pro-spivrobotnictvo/> (дата звернення: 12.12.2018).
7. Угода про асоціацію між Україною з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони : підписана 21 березня 2014 р. № 984_011. *База даних «Законодавство України»*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011/ed20140321 (дата звернення: 02.10.2018).

8. Regulation (EC) No 1082/2006 of the European Parliament and of the Council of 5 July 2006 on a European grouping of territorial cooperation (EGTC). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32006R1082&from=EN> (дата звернення: 02.10.2018).
9. Practical Guide to Cross-border Cooperation: Practical Guide. Association of European Border Regions. Gronau, 2000. 405 с.
10. Мікула Н.А., Толкованов В.В. Транскордонне співробітництво. Київ, 2011. 259 с.
11. Сторонянська І.З. Міжрегіональні інтеграційні процеси в Україні : тенденції та перспективи розвитку. Львів, 2009. 392с.
12. Клімович О.М. Зміст та форми міжрегіонального співробітництва. *Економічний аналіз*. 2013. Вип. 12. Ч. 1. С. 145–149.
13. Максименко С.В., Кіш Є.Б., Лендъел М.О., Студенников І.В. Регіональна політика в країнах Європи : уроки для України. Київ, 2000. 171 с.
14. Бабінова О.О. Міжрегіональне співробітництво: зміст, форми, роль та проблеми реалізації в Україні. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2011. Вип. 4 (11). С. 1–8.
15. Ланго В.Т. Механізми державного управління сталим розвитком регіонів на засадах регіонального та транскордонного співробітництва : дис. ... докт. наук з держ. упр. : 25.00.02. Маріуполь, 2015. 476 с.
16. Соболев І.І. Правове регулювання транскордонного співробітництва територіальних громад в Україні. *Публічне урядування*. 2015. № 1. С. 190–200.
17. Alfonso Zardi Council of Europe legal instruments on CBC: are they useful and still relevant. URL: <https://rm.coe.int/council-of-europe-legal-instruments-on-cbc-are-they-useful-and-still-r/16808afb46> (дата звернення: 13.12.2018).
18. Reservations and Declarations for Treaty No.169 – Protocol No. 2 to the European Outline Convention on Transfrontier Co-operation between Territorial Communities or Authorities concerning interterritorial co-operation. URL: https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/169/declarations?p_auth=WIUsqlc&coconventions_WAR_coconventionsportlet_enVigueur=false&coconventions_WAR_coconventionsportlet_searchBy=state&coconventions_WAR_coconventionsportlet_codePays=U&coconventions_WAR_coconventionsportlet_codeNature=10 (дата звернення: 10.01.2019).
19. Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними громадами або властями від 16 листопада 2009 р. № 995_106. *База даних «Законодавство України»*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_106 (дата звернення: 03.11.2018).
20. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 03.12.2018).
21. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 23 липня 2020 р. № 280/97-ВР / *Верховна Рада України*. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 09.01.2019).
22. Баймуратов М.О., Вишняков О.К. Нові правові аспекти транскордонного співробітництва. *Актуальні проблеми держави і права*. 2005. С. 4–10.
23. Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 03 липня 2020 р. № 586-XIV / *Верховна Рада України*. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/586-14> (дата звернення: 10.01.2019).

Fetko Yu. I. Modern scientific and normative approaches of the definition and content of interterritorial cooperation of local authorities of public power

Interterritorial cooperation of local authorities of public power practically not studied by legal science, mostly studied by domestic and foreign scientists, specialists in the fields of public administration, political science, economics, history and sociology. Single, works of legal scholars in the sphere of interterritorial cooperation of local authorities of public power essentially are reduced to the consideration of certain issues of legal regulation of relations, what arising in the relevant sphere. To date, there are few definitions of “interterritorial cooperation” instead, there are many definitions of «interregional cooperation» they are all more or less important, and they constitute a sufficient basis to develop a normative definition of interterritorial cooperation of local authorities of public power, for further consolidation at the legislative level.

The article examines the question of defining definition and content of interterritorial cooperation of local authorities of public power through substantiation of existing approaches to its interpretation. The existing legal approaches to the definition and content of interterritorial cooperation of local authorities of public power, are analyzed and developed. Analysis of scientific approaches, international legal acts and national legislation made it possible to formulate the following definition of the concept of “interterritorial cooperation” which will be suitable in the future to consolidate at the legislative level: “interterritorial cooperation – establishment of relations in economic, social, scientific, technological, ecological, cultural and other spheres relations between the subjects, participants of Ukraine with

the corresponding subjects, participants in such relations of other states in addition of cross-border cooperation relations of subjects participants of Ukraine with the corresponding subjects, participants in such relations of neighboring states, including the conclusion of cooperation agreements with subjects, participants of Ukraine with the corresponding subjects, participants in such relations of other states”.

Key words: *interterritorial cooperation, Village Council, City Council, District Council, Regional Council, local state administration.*